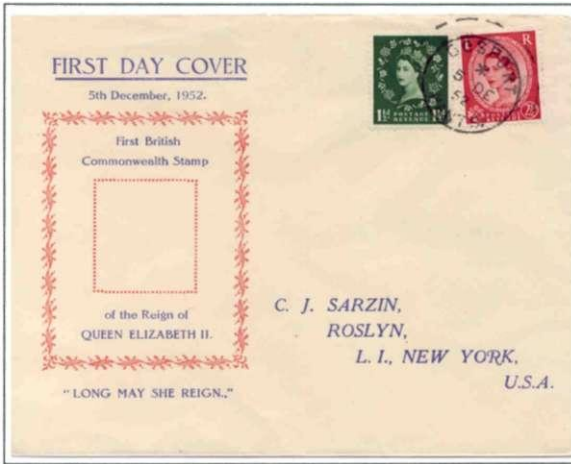

Na 50 jaar nog steeds *Wildings*

Het meest reproduceerde portret ter wereld is ongetwijfeld het gipsen reliëfbeeld dat Arnold Machin maakte van Koningin Elizabeth II van Groot-Brittannië. Dat portret is via postzegels miljarden malen over de wereld verspreid; het staat niet alleen op Britse zegels, maar ook op die van allerlei andere landen uit het Gemenebest.

*Eerstedagenvelop met de waarden 1½ d groen en 2½ d rood,
5 december 1952*

Op de tweede plaats in die lijst van portretten staat eveneens een portret van de Britse vorstin. Dit is de beroemde foto die fotografe Dorothy Wilding van Elizabeth maakte in het begin van de jaren '50 van de twintigste eeuw. Wilding was een bekende societyfotografe en werd uitgenodigd een serie foto's van Elizabeth te maken vlak voordat die tot koningin gekroond zou worden. Op basis van één van die portretten

werden nieuwe frankeerzegels ontworpen door verschillende grafische ontwerpers. In verzamelaarskringen worden deze zegels *Wildings* genoemd.

Zelfportret van Dorothy Wilding, staande voor enkele van haar beroemde foto 's

Driekleurenfrankering op een prentbriefkaart naar Nederland (1958)

De zegels werden in omloop gebracht vanaf 5 december 1952 en bleven ruim 15 jaar in omloop. Het portret werd niet alleen afgebeeld op de normale frankierzegels, maar maakte was ook te zien op alle Britse gelegenheidszegels tot 1966. Zoals bekend wordt op Britse zegels met de landsnaam vermeld, maar tonen ze wel altijd een portret van de regerende vorst of vorstin. Die gelegenheidszegels laten we verder buiten beschouwing; het gaat hier om de gewone koninginnekopies.

De oorspronkelijke reeks *Wildings* bestond uit 17 waarden, variërend van ½ penny (oranje) tot de 1 shilling en 6 penny (blauw). Dit was uiteraard ruim vóór de invoering van het decimale stelsel in Groot-Brittannië; het symbool voor de penny was een "d" en de shilling werd aangeduid met het teken "/". Binnen die eerste reeks worden twee typen van de 2½ d rood onderscheiden, terwijl van sommige zegels varianten bekend zijn met kopstaand of liggend watermerk.

Later werd het oorspronkelijke watermerk "E2R met Tudorkroon" vervangen door "E2R met St. Edwardskroon", waardoor in feite een complete nieuwe serie postzegels ontstond, grotendeels met dezelfde varianten die ook in de eerste reeks voorkwamen. De zegel van 2 penny's uit de nieuwe reeks is bovendien gedrukt in twee duidelijk verschillende kleuren bruin. Een derde watermerk, "drie kronen", leverde weer 18 nieuwe basiszegels op, waaronder niet alleen een 4 d blauw maar ook een 4 d ultramarijn en een 4½ d oranjerood. Deze reeks bevatte geen zegel in de waarde van 11 d. Ook binnen deze reeks bestaan weer de nodige varianten in de stand van het watermerk.

De 18 basiszegels van de emissie-Wilding

Waarde	Kleur	Ontwerp	Waarde	Kleur	Ontwerp
½ d	oranje	Enid Marx	six pence	purper	George Knipe
1d	blauw	Enid Marx	seven pence	groen	George Knipe
1½ d	groen	Enid Marx	8 d	lilarood	Mary Adshead
2 d	bruin	Enid Marx	9 d	olijfgroen	Mary Adshead
2½ d	rood	M.C. Farrar-Bell	10 d	diepblauw	Mary Adshead
3 d	violet	M.C. Farrar-Bell	11 d	bruinlila	Mary Adshead
4 d	blauw	M.C. Farrar-Bell	1/-	bruin	Edmund Dulac
4½ d	oranjerood	M.C. Farrar-Bell	1/3	groen	Edmund Dulac
five pence	bruin	George Knipe	1/6	blauw	Edmund Dulac

Een bijzondere *Wilding-postzegel* werd uitgebracht ter gelegenheid van de 46^e Conferentie van de Interparlementaire Unie in 1957. Het is een 4 d blauw met naast de portretlijst de tekst "Parlementary Conference" en binnen die lijst, links naast het portret, de aanduiding "46 th".

Ontwikkelingen op het gebied van de postmechanisatie lieten de *Wilding-zegel* niet ongemoeid. Ten behoeve van de machinale sortering en afstempeling voorzagen men postzegels van optische herkenbare elementen. In 1957-1959 werden verschillende *Wildings* (met de diverse watermerken) uitgegeven met grafietstrepen op de achterzijde en in de jaren 1966-1967 werd een complete serie (inclusief varianten) uitgebracht met fosforstrepen op de voorzijde.

Regionals voor Schotland (Andreaskruis), Wales (draak) en Jersey (wapen)

Materiaal te over om een mooie verzameling op te zetten, zou je zeggen. Als je naast de Britse postzegels ook de regionale uitgiften verzamelt, omvat een *Wilding-collectie* al gauw bijna 200 zegels. In een Zonnebloemcatalogus van enkele jaren geleden telde ik bijna 140 Britse *Wildings* naast 14 *regionals* voor Noord-Ierland, 22 voor Schotland en 14 voor Wales. De *Wilding-uitgiften*

voor de eilanden Guernsey, Jersey en Man worden in deze catalogus niet genoemd, maar horen er natuurlijk ook bij.

En alsof dat nog niet genoeg is, zijn de populaire *Wildings* de laatste jaren opnieuw uitgegeven, nu in decimale waarden. Het gaat hierbij om uitgiften die gericht zijn op de verzamelaarsmarkt, maar die wel degelijk op de post gebruikt kunnen worden.

De eerste heruitgiften zijn te vinden in het prachtige Prestigeboekje "*The Definitive Portrait*" uit 1998. Dat boekje werd uitgegeven in de aanloop naar de tentoonstelling *Stamp Show 2000* en is geheel gewijd aan de emissie-*Wilding*. Het bevat vier blaadjes met drie nieuwe *Wildings*. Deze nieuwe zegels zijn gebaseerd op de oude waarden 5 pence bruin, 6 pence purper en 7 pence groen, maar ze hebben als nieuwe waarde respectievelijk 26, 20 en 37 (p). Ze zijn ook herkenbaar aan de moderne tanding met één ellipsvormig gat aan weerszijden van elke zegel.

De zegels uit "*The Definitive Portrait*"

Waarde	Kleur	Ontwerp
twenty	groen	George Knipe
twenty six	bruin	George Knipe
thirty seven	purper	George Knipe

De drie Wildings uit "The Definitive Portrait"

Een reeks van maar liefst 18 nieuwe *Wildings* verscheen in 2002-2003. Onder de titel "*The Wilding definitives collection*" bracht Royal Mail twee miniatuurvelletjes uit velletjes met elk herdrukken van negen basiszegels in nieuwe waarden. De velletjes worden elk gecompleteerd door een sierveld. Het ene velletje verscheen op 5 december 2002, precies 50 jaar na de oorspronkelijke *Wildings*. Het tweede velletje verscheen op 20 mei 2003. De nieuwste *Wildings* hebben voor een deel waarden die overeenkomen met tegenwoordige posttarieven, maar er zitten ook zegels met lage (aanvullings-)waarden bij en zegels met de aanduidingen "1st" en "2nd" ter aanduiding van respectievelijke eerste- en tweedeklaspost. Ook deze postzegels hebben een moderne tanding.

De zegels uit "*The Wilding definitives collection I 1952-1953*"

Waarde	Kleur	Ontwerp	Waarde	Kleur	Ontwerp
1st	groen	Enid Marx	47 p	bruin	Edmund Dulac
2nd	rood	M.C. Farrar-Bell	1p	oranje	Enid Marx
			2p	blauw	Enid Marx
thirty three	bruin	George Knipe	5p	bruin	Enid Marx
37 p	lilarood	Mary Adshead	50 p	groen	Edmund Dulac

De zegels uit "The Wilding definitives collection II 1953-1959"

Waarde	Kleur	Ontwerp	Waarde	Kleur	Ontwerp
8p	blauw	M.C. Farrar-Bell	nineteen	groen	George Knipe
68 p	blauw	Edmund Dulac	27 p	olijfgroen	Mary Adshead
			40 p	diepblauw	Mary Adshead
4p	violet	M.C. Farrar-Bell	41 p	bruinlila	Mary Adshead
ten	purper	George Knipe	20	oranjerood	M.C. Farrar-Bell

Hoewel alle heruitgiften duidelijk verschillen van de oorspronkelijke *Wildings*, lijken ze er genoeg op om Britse postbodes in verwarring te brengen. Er is al heel wat verzamelaarspost met deze zegels verstuurd die ten onrechte met strafport belast werd!

J. Spijkerman